

מ"ת 11768/07/16 - מדינת ישראל נגד ישראל מאיר אלזס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 ספטמבר 2016

מ"ת 11768-07-16

לפני: השופט יעקב שפסר

מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

ישראל מאיר אלזס (עציר)

המשיב:

החלטה

1. בקשה למעצר עד תום ההליכים כנגד המשיב, על רקע כתב אישום שהוגש בעניינו המייחס לו עבירות קשירת קשר לביצוע פשע ויבוא סם מסוכן (לפי ס' 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, וס' 13 ביחד עם ס' 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נח] התשל"ג - 1973). עניינה של החלטה זו הוא בשאלת הראיות לכאורה ועילת המעצר.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, כשנה עובר ליום 13.6.16, קשר המשיב ביחד עם אחרים (אהרון היימפלד ואדם נוסף - להלן: "אהרון" ו"האחר" בהתאמה), לייבא לישראל סם מסוכן. במסגרת זו, במהלך השנים 2015-2016, יצא אהרון את הארץ לאוקראינה מספר פעמים בשליחותו של המשיב, ובשובו העביר לידיו של המשיב מזוודות שתוכן אינו ידוע, בתמורה לסכום כספי.

בהמשך, ביום 13.6.16 שלח המשיב את אהרון לגרמניה, לאחר שרכש עבורו כרטיסי טיסה, ומסר לידיו, עת נפגש עימו בשדה התעופה בשעות הקטנות של הלילה, מזוודה ריקה ו- 2,000 ₪ לצרכי הוצאותיו.

במהלך שהותו בגרמניה, נפגש אהרון עם האחר, וקיבל ממנו, בהתאם להוראות והנחיות המשיב, מזוודה ובה מוטמנים בדופן כפולה סמים מסוג MDMA בסך כולל של 13,189 טבליות ובנוסף אבקת סם MDMA במשקל של כ-1,301 ג' נטו (להלן: הסמים). כמו כן עדכן אהרון את המשיב וקיבל ממנו הוראות והנחיות לפעולה.

ביום 16.6.16 עדכן המשיב את אהרון בדבר "שינוי בתכנית" ושלח אליו כרטיס טיסה עדכני בדוא"ל, מגרמניה לישראל דרך איסטנבול. בהמשך עדכן אהרון את המשיב לפיו הוא "בשדה לאחר ה'צק אין'" והמשיב איחל לו "בהצלחה", תוך ששאל אותו אם "מסתדר עם הכל", ואהרון השיב בחיוב ובתקווה להסתדר גם באיסטנבול.

ביום 17.6.16 בשעה 04:45 נחת אהרון מגרמניה בטיסת המשך דרך איסטנבול כשהוא נושא עמו את מזוודת הסמים ונעצר על ידי משטרת ישראל, לא לפני שעדכן את המשיב בהודעת טקסט: "עלו עלי".

3. המדינה מבססת את בקשתה על הראיות הבאות:

עמוד 1

א. הודעותיהם של אהרון ו"האחר" המתארים כיצד נשלחו ע"י המשיב לחו"ל במימונו, העבירו לידי מזוודות וקיבלו תמורה כספית.

ב. הודאתו של המשיב בכך ששלח אותם לחו"ל, ערך את כל סידורי הנסיעה, כאשר לטענתו המטרה היתה הברחת סיגריות לישראל.

ג. חוו"ד מעבדת סמים.

ד. מזכרים ודוחו"ת פעולה של השוטרים שמצאו את הסמים בנתב"ג במזוודה שהועברה על ידי אהרון.

ה. סרט וידאו המתאר את תפיסת הסמים.

ו. התכתבויות מפלילות בין המשיב ואהרון, לרבות הודעה ששלח אהרון למשיב בעת שנתפס בשדה התעופה ותוכנה "עלו עלי".

ז. גרסתה של בת זוגו של אהרון אשר נפגשה עם המשיב לאחר מעצרו של אהרון בנתב"ג עת המשיב הבטיח לה שייסייע בהוצאות המשפט של אהרון והזהירה לבל תזכיר את שמו במשטרה פן יבולע לה ולאחריו.

4. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לכלל העובדות המפורטות לעיל, לרבות יבוא הסמים ותפיסתם. עניינו של גדר המחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה הוא אך בשאלת מודעותו של המשיב להמצאות סמים במזוודה.

5. טיעוני ב"כ המשיב מתפרשים על פני 17 עמודי טיעון בכתב שהגיש, זאת בנוסף לטיעון ארוך ומפורט בע"פ במהלך הדיון עצמו. לטענתו של המשיב, הוא ואהרון תלמידי ישיבה תמימים יחסית שניצלו את תמימותם (עמ' 4 ש' 13). (בהערת אגב, כי ממקרא חומר הראיות ספק רב בלבי אם ההגדרה דלעיל תואמת למציאות). לדבריו, ארגן המשיב וניהל הברחות של סיגריות בלבד. הן בפעמים הקודמות והן בנסיעה הנוכחית נשלח אהרון על ידו להביא סיגריות לארץ, אך האדם בצד השני, בחו"ל (שהמשיב מסרב למסור פרטיו בטענה שמפחד ממנו), "עבד" על המשיב ושלח עם אהרון שלא בידיעתם, מזוודה ובה סמים ולא סיגריות.

במישור המשפטי טוען המשיב, שלא זו בלבד שהוא לא ידע שאהרון מביא סמים, אלא שטעה לחשוב שמביא עמו סיגריות - היינו "טעות במצב הדברים".

6. תמצית טיעוני המשיב היא, כי בפעמים הקודמות הוברחו על ידי שליחיו של המשיב סיגריות [הפעם הראשונה בתאריך 7.1.15 - שבעניינה מעיד אהרון שייבא סיגריות לישראל מאוקראינה, נתפס ועבר לשדה תעופה אחר משם טס ארצה. בעניין זה טוען המשיב למחדלי חקירה לפיהם לא נחקרו מעורבים נוספים בנסיעה זו ששהו עם אהרון ואשר היו יכולים לאמתה. הפעם השניה מסוף אוקטובר 2015, עת נתפסה בת זוגו של אהרון עם 93 פקטים של סיגריות (זכ"ד של החוקר אסף ויזר מיום 28.6.16 - מסומן 42 בחומר הראיות, וכן עדות אהרון ובת זוגו מאשרים זאת)].

על כן טוען המשיב, משטס אהרון בשליחותו של המשיב פעמיים בעבר כשהראיות מראות שאכן נסע להביא

סיגריות, אין ראייה להעברת סמים גם במקרה הנוכחי.

להשלמת התמונה יצוין, כי המשיב שלח שני בלדרים - אהרון ועוד אחד בשם יהודה. אותו יהודה העביר גם כן מזוודה, אלא שהיא לא נתפסה ועל כן לא הוכחה תכולתה.

המשיב מתבסס איפוא מעבר לגרסתו שלו, גם על הודעת אהרון, המציין כי טס בתיווכו של המשיב על מנת להביא סיגריות ולא ידע כלל כי המדובר בסמים.

באשר לעובדה כי המעורבים השתמשו להעברת התקשורת ביניהם בתכנת הצפנה, טוען המשיב, כי עפ"י העובדות אין מדובר בתחום, הן בשל העובדה שהצדדים לא מחקו את הודעותיהם והן בשל כך שהשתמשו בשמותיהם האמיתיים.

המשיב מסביר גם את שינוי גרסתה של בת זוגו של אהרון, אשר טענה בסמוך ליום המעצר כי המשיב אמר לה שהוא יספר שאהרון דיבר אתו מחו"ל ואמר לו שיעשה עסקה עם סם למרות שזה לא נכון, גרסה ששונתה מאוחר יותר, על רקע כעסה המסתבר של בת זוגו של אהרון על כך שהמשיב נעלם לה, ונוכח בלבול ככל נראה הנובע ממעצרו של בן זוגה. אין צורך לומר כי המדובר בספקולציה שתדרש לבחינה במסגרת הדיון בתיק העיקרי.

המשיב טוען איפוא כי אין בתיק כל ראייה או עדות ישירה, לכך שידע או חשד בתכולתה האמיתית של המזוודה, היינו כי המדובר בסמים. על כן טוען המשיב, עצמת הראיות אינה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים.

7. במסגרת תשובתה לטיעוני ב"כ המשיב, טענה ב"כ המבקשת בדבר מודעותו של המשיב לתוכנה של המזוודה, בשל היותו מעורב באופן מלא בכל ההליך של העברתה, הן דרך רכישת דרך כרטיסי הטיסה והמלונות, תשלום כסף לבלדרים וקישורם לאחר, וקישורם לאפליקציית ההצפנה אשר הטקסטים בה נמחקים כעבור כמה שעות. העובדה שההודעות האלו שוחזרו היא בזכות צו החדירה לטלפון שנתקבל בתיק. על כן טוענת ב"כ המבקשת, כי המעורבות העמוקה הזו, שהמשיב מודה בה ובדבר מעורבותו בכל ההליך, היתה צריכה להעלות חשד ועולה לכדי מודעות מלאה ולכל הפחות כדי עצימת עיניים, בדבר תוכן המזוודה. ב"כ המבקשת מציינת גם, כי משנתפס אהרון הפעם, שלח למשיב מסרון: "עלו עלי", זאת בניגוד לתפיסות קודמות בהן היה מעורב, וכן טוענת לשוני בסכומי הכסף ששולמו בעסקה זו, שהיו גבוהים משמעותית מהעסקאות הקודמות.

8. על מנת להתרשם באופן בלתי אמצעי מהראיות הקיימות בתיק, ביקשתי וקיבלתי לעיוני את תיק החקירה. דעתי היא כי יש בהחלט בחומר החקירה הקיים בתיק כדי לבסס קיומן של הראיות לכאורה, כשאף ספק בעיני אם אכן יש בסיס ממשי לטענה בדבר העדר היסוד הנפשי, או טעות במצב הדברים אליה מיקד המשיב טיעונו. בכל מקרה מקומן של טענות אלו בהליך העיקרי ולא בשלב זה של בחינת הראיות לכאורה.

9. משאין מחלוקת בנוגע למרבית העובדות המפורטות בכתב האישום, עומדת לדיון איפוא שאלת מודעות המשיב בלבד לתכולתה של המזוודה.

10. מסקנה בדבר מודעותו של המשיב לטיב מעשיו, מתקבלת כידוע על-ידי המותב שישמע את הראיות ואת כלל העדויות הנוגעות לאירוע, והוא זה שיקבע לגביהן ממצאי מהימנות, ובעקבותיהן גם ממצאים עובדתיים. אמנם, יסוד המודעות או לחלופין עצימת העיניים הנטען על ידי המבקשת, מבוסס בד"כ על-פי נסיבות סובייקטיביות הנוגעות למשיב. עם זאת נקבע שבמקרים מסוימים גם נסיבות אובייקטיביות עשויות להקים חזקות ראיות בדבר מודעות או עצימת עיניים. (ר' ע"פ 8641/04 ירדנה ראובני בוכניק נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו] 11.1.2006)).

11. בענייננו מכלול הנסיבות האובייקטיביות היה מעלה ללא ספק בליבו של כל אדם חשד, וקיימת בהחלט סבירות לא מבוטלת, שעוררה בפועל גם את חשדו של המשיב, אשר למצער עצם את עיניו. מעורבותו העמוקה בכל סידורי ההברחה והיותו המאתר והמפעיל של הבלדרים, אותם אף הסיע ועמם אף נפגש בשדה התעופה, היותו מארגן הטיסה ומימונה לרבות כרטיסי הטיסה והמלון, נותן ההנחיות והוראות ביצוע, המבוצעות לכשעצמן בהנחייתו באופן קונספירטיבי, לראשונה ובניגוד לארועי הברחה קודמים שארגן, באמצעות תוכנת הצפנה, יצירת הקשר עם הגורם בחו"ל על ידו, והיותו הנמען לקבלת המזוודה בארץ, דיווחיו של אהרון למשיב ושאלותיו של המשיב אם הוא מסתדר והבעת תקוותו כי כך יהיה גם להבא, עדכנו של המשיב על ידי אהרון בזמן אמת כי "עלו עליו" (בניגוד למקרים קודמים), חומר ראיות נוסף (כגון מזכר חדירה לטלפון של בת זוגו של אהרון - מסומן כ-39 בחומר הראיות) המלמד על חשד של אחר כי מעצר אהרון קשור למשיב ולסמים, שקרו של המשיב בהודעתו כי לא ידע מי נתפס מבין הבלדרים למרות שאין מחלוקת שקיבל הודעה בזמן אמת על כך מאהרון, כל אלה מבססים בהחלט את המסקנה הלכאורית בדבר המודעות, למצער החשד ולמצער שבמצער - עצימת העיניים מצידו של המשיב, ובמכלול - קיומן של ראיות לכאורה כנדרש. בנסיבות אלה, אינני יכול לקבל בשלב זה את טיעוניו של המשיב בדבר העדר מודעותו, או טעות מצידו במצב הדברים.

12. גם אם אניח לטובת המשיב שלא ידע בברור ובמובהק מהי תכולת המשלוח - סמים (ואדגיש שאיני קובע כך), הרי שלכל אורך הדרך ובכל הפעולות הקשורות למעשי המשיב ולקשר הקונספירטיבי שלו, ניצבו גלויים וברורים תמרורי אזהרה ונורות אדומות בולטות להם היה הוא מודע בדבר אי חוקיות מעשה ההברחה.

לעניין זה מקובלת עלי בהחלט עמדת המבקשת לפיה מדובר כך נראה לכאורה בעצימת עיניים מצידו של המשיב.

סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, קובע:

"רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם".

אין מחלוקת כי למשיב היה ברור בעליל שהוא מתפעל מעשה בלתי חוקי, ואולם הוא בחר להתעלם מכך. מדובר איפוא לכאורה ב"עצימת עיניים" המשמשת תחליף למודעות בדבר "טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות".

13. מאליו מובן כי מסקנה כאמור ניתנת לסתירה, ויתכן שהמשיב יצליח להוכיח שהיא אינה נכונה לגביו ולא התעורר בלבו חשד כנטען, הן בשל היותו בחור ישיבה תמים (כהגדרת בא כוחו, עמ' 4 ש' 13), או בשל אותם מקרים קודמים בהם הבריוח ארצה סיגריות בלבד. ואולם כאמור, על עניין זה להיות נדון במסגרת התיק העיקרי במסגרת בחינה כוללת של הראיות ומהימנותן, ולא אוכל לקבל כי כבר בשלב זה קיימת בעייתיות בחומר הראיות המצדיקה לקבוע שאינה עולה כדי קיומן של ראיות לכאורה ולחלופין כרסומן.

14. ראויים לעיין בעניין דנן דברי בית המשפט העליון ב- ע"פ 8939/08 **שלמה מוזס נ' מדינת ישראל** פסקה 16, [פורסם בנבו] (5.10.2011):

"המשפט הפלילי אינו בועה המנותקת מסביבתה, ועל בית המשפט להביט אל מכלול הראיות במבט רחב; התצרף שעליו להרכיב צריך ליצור תמונה כוללת, וגם לשכל הישר ולנסיין החיים תפקיד בעיצובה, כמובן. בחינה קצרה של הנסיבות האובייקטיביות בענייננו מעלה מספר רב של "תמרורי אזהרה" (יהא מי שיאמר אינדיקציות למודעות של ממש) לגבי טיב הפעולות... אף אם נניח כי תכולת התיקים לא היתה ידועה למערער, מעוררות הנסיבות המתוארות חשד, והן מקימות "חזקה עובדתית" שבענייננו פועלת לחובת המערער, ולא עלה בידו לסתרה. בדיון לפנינו אף ציין בא כוח המערער, כי אכן אפשרי שיעלה חשד, אך אין הכרח שהחשד יתמקד בסמים - דומני, כי טענה זו מחזקת את הסברה בדבר עצימת עיניים שכן כל חשד חייב את המערער לנסות ולברר את תכולת התיקים. מי שוטה בעולם ויחשוב, כי המערער לא בדק, ולמצער שבמצער לא צריך היה לבדוק, במה דברים אמורים. והאמור יפה כוחו גם לעניין פעולת היבוא... ושוב: גם לשכל הישר מקום בפרשנות הראיות ובהערכתן, ומי יקבל טענה כי המערער היה כשלושת הקופים הנודעים הסוכרים את פיהם, אוזניהם ועיניהם, ובהיותו מעורב בהעברות מעבר לגבול לא התעניין בטיבן, כאשר ברור היה שפעולות אלה אינן כדין".

15. על רקע המפורט לעיל, יפים הדברים גם בענייננו. לכך יש להוסיף כי עומדת כנגד המשיב הכחשתו בתחילה של כל קשר לעסקאות ושמירה מוחלטת על זכות השתיקה (הודעה מיום 22.6.16). על אף שבמועד מאוחר יותר מסר הוא גרסה, לא ניתן להתעלם מהשתיקה המוחלטת בה נקט בחקירתו הראשונה, ולו היה אכן תמים, כטענת בא כוחו, ולא היה מודע לתכולת המזוודה, לא היה מקום לכאורה לשתיקתו. אדרבא, היה מצופה ממנו שיעלה טיעון זה באופן טבעי ומתבקש מיידית. יש לזכור לעניין זה, כי שתיקה בחקירה ואי מסירת הסבר סביר מצדו של הנחקר, יש בו חיזוק לראיות.

"...בהליכי מעצר יש נפקות לשתיקה. ככלל, שתיקתו של נאשם מקום בו היה מתבקש הסבר מצידו, מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר (בש"פ 970/04 סעדי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 19.2.2004)). פשיטא כי כך במישור הראייתי בבוא בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.8.2005); בש"פ 4881/03 קביליו נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 9.6.2003)".

(דברי השופט י' עמית בבש"פ 1748/11 **בועז יחזקאל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (פסקה 6 מיום 10.3.11). וראו גם בש"פ 4068/15 **איתן מלכה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (פסקה 15 להחלטת השופט ע' פוגלמן מיום 22.6.15); בש"פ 5272/14 **מדינת ישראל נ' אלירן דרי** [פורסם בנבו] (פסקה 8 להחלטת השופט צ' זילברטל מיום 5.8.14).

16. עוד יש להוסיף את סירובו של המשיב עד היום למסור את פרטי זהותו של הגורם ששלח את הסמים (בטענה מסופקת בעיני כי מיוחד הוא ממנו), תשובותיו המתחמקות בחקירתו ובכללן נסיון הסתרתו של הטלפון שברשותו (הודעתו מיום 29.6.16 ש' 14 ואילך). גרסתה המקורית של בת זוגו של אהרון בנוגע לדברי המשיב לה, ובכללן הוראתו למחוק את כל ההתכתבויות (ש' 41 ואילך בהודעתה מיום 27.6.16), מעורבותו העמוקה בכל סידורי ההברחה כמפורט לעיל והיותו המאתר והמפעיל של הבלדרים, אותם אף הסיע ועמם אף נפגש בשדה התעופה, היותו מארגן הטיסה ומימונה לרבות כרטיסי הטיסה והמלון, נותן ההנחיות והוראות ביצוע, המבוצעים באופן קונספירטיבי לראשונה ובניגוד לפעמים קודמות באמצעות תכנת הצפנה, יצירת הקשר עם הגורם בחו"ל על ידו, והיותו הנמען לקבלת המזוודה בארץ, דיווחיו של אהרון למשיב ושאלותיו של המשיב אם מסתדר והבעת תקוותו כי כך יהיה גם להבא, עדכנו של המשיב בזמן אמת כי "עלו על" אהרון, אינדיקציה בחומר ראיות נוסף (כגון מזכר חדירה לטלפון של בת זוגו של אהרון - מסומן כ-39 בחומר הראיות) המלמד על חשד של אחד אחר לפיו מעצר אהרון קשור למשיב ולסמים, שקריו של המשיב בהודעתו כי לא ידע מי נתפס מבין הבלדרים למרות שאין מחלוקת שקיבל הודעה בזמן אמת על כך מאהרון, כל אלה מבססים בהחלט את המסקנה הלכאורית בדבר המודעות, למצער החשד, ולמצער שבמצער - עצימת העינים מצידו של המשיב, ובמכלול - קיומן של ראיות לכאורה כנדרש.

17. יש להזכיר כי בשלב זה מתבצעת הבחינה ביחס לראיות לכאורה, כשבמסגרת זו לא נקבעות החלטות הנוגעות למהימנות. המצוי לפני הוא העובדות הנ"ל שאינן שנויות במחלוקת וטענת המשיב לשאלת מודעותו, תבחן כאמור במסגרת הדיון בתיק העיקרי לאחר שישמעו העדויות השונות ותוערך מהימנותו. כזכור, בשלב הבקשה למעצר עד תום ההליכים, לא בוחן בית המשפט כל ראיה לעצמה או את משקלה ומהימנותה, אלא מעריך על פי שקלול הראיות עד כמה, ברמה הלכאורית, יש בהן כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב באשמות המיוחסות לו, כשהשאלה הניצבת בפני בית המשפט, אינה האם יש למשיב **סיכוי לצאת זכאי** בדינו, אלא אם יש **סיכוי שיורשע** (ר' לענין זה פסה"ד המנחה: בש"פ 8087/95 **שלמה זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ (2) 133**, ורבים בעקבותיו). סיכוי כאמור, נוכח מכלול הראיות לעיל, ישנו בלא כל צל של ספק.

18. בשקלול כלל המפורט לעיל, נחה דעתי כי מתקיימת דרישת הראיות לכאורה, כנדרש בשלב זה של בקשה למעצר עד תום ההליכים, ולא מצאתי בטיעוני בא כוחו של המשיב כדי לפגום בהן באיזו צורה שהיא, כשבכל מקרה מקומן של טענות אלה בדבר היסוד הנפשי להתברר כאמור במסגרת התיק העיקרי.

19. באשר לעילת המעצר: משקיימות ראיות לכאורה, מתקיימת ממילא גם עילת מעצר סטטוטורית, המבססת מסוכנות מצדו של המשיב. גם לעצם העניין, מלמד מכלול פעולותיו של המשיב, התכנון והתחכום הרב שבדרך ביצוע ובכלל זה תיאום הפעולות מול גורמים שונים לרבות גורמים בחו"ל, והיותו הגורם המרכזי והמשמעותי

בביצוע, המארגן ומפעיל גורמים אחרים, ללא ספק על מסוכנותו של המשיב.

20. סוף דבר מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר כנדרש בהליך זה של בקשה למעצר עד תום ההליכים.

21. כידוע, חומרת העבירות כשלעצמן וקיום עילת מעצר, אינן מצדיקות שלא לשקול חלופת מעצר, שעיקר עניינה הוא מניעת ומשמעותה מניעת סיכון לציבור, מפניו של המשיב, אם לא יהיה עצור ממש עד לתום ההליכים בעניינו.

מבלי שתשתמע קביעת עמדה באשר לתוצאה הסופית, הואיל והצדדים לא טענו לעניין זה, מוזמנים הם לעשות כן, וזאת על מנת שניתן יהיה לקבל החלטה משלימה גם במרכיב זה של ההליך.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ו, 11 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר , שופט